

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/107/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010865
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121010865.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2022, prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

P. V.,

nar. X.X.XXXX v K., trvale bytom O. Q., prechodne bytom K., A., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/69/2021 zo dňa 16. novembra 2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný odsudzuje pri nezmenenom výroku v o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. n), 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný P. V. uznaný vinný z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., pretože:

1. dňa XX.XX.XXXX v čase okolo X:XX hod. v K. na J. ul. č. XXXX/X, GPS súradnice: N XX.XXXXX, E XX.XXXXX pod vplyvom alkoholu neoprávnene preliezol oplotenie vysoké 260 cm, vošiel na terasu patriacu k bytu č. X na 1. poschodí, kde prišiel k oknu spálne bytu č. 2, pričom vlastníčke bytu F. V. škoda spôsobená nebola;

2. dňa XX.XX.XXXX v čase od X:XX hod. do X:XX hod. v K. na J. ul. č. XXXX/X, GPS súradnice: N XX.XXXXX, E XX.XXXXX pod vplyvom alkoholu neoprávnene preliezol oplotenie vysoké 260 cm, vošiel na terasu patriacu k bytu č. X na 1. poschodí, kde z terasy zobral zo stolíka nožnice na konáre, a z ratanového košíka pre mačku vzal koberček bielej farby následne prišiel k oknu spálne bytu č. 2, na ktorom nožnicami roztrhol vonkajšie okenné žalúzie medzi ktoré vložil koberček, pričom vlastníčke bytu F. V. škoda spôsobená nebola.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2, 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka, ktoré zahlásila do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku tak, že smeruje proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Následne odvolanie písomne odôvodnil prokurátor, pričom výroku o treste vytýkal chybu v tom, že súd prvého stupňa použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. Poukázal na to, že u obžalovaného, ktorý má v odpise registra trestov 27 záznamov, použitie výnimočného právneho inštitútu mimoriadne zníženie trestu neprichádzalo do úvahy. V prejednávanej veci ide o prípad špeciálnej recidívy, pričom prvého skutku sa obžalovaný dopustil vo veľmi krátkom časovom odstupe po jeho prepustení z výkonu trestu a z hľadiska potrieb ochrany spoločnosti mala u obžalovaného vystúpiť do popredia represívna zložka trestu. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa s tým, aby odvolací súd sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení trestu obžalovanému v strede zákonom uvedenej trestnej sadzby podľa § 194 ods. 2 Tr. zák.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa názoru obhajcu súd prvého stupňa správne postupoval v súlade so stanoviskom Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017, publikovaného pod č. 44/2017, keď na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. obžalovanému mimoriadne podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. znížil trest odňatia slobody. V tejto súvislosti obhajca pripomenul, že obžalovanému nebol znížený trest podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ako to uvádzal v odvolaní prokurátor. K doterajšej súdnej trestnosti obžalovaného obhajca uviedol, že tento uložené tresty vykonal, z toho dôvodu bol aj vo väzbe podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom ak by išlo o prvopáchatela primeraný by bol peňažný trest. Navyiac v dôsledku trestnej minulosti bola obžalovanému pričítaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. V závere obhajca uviedol, že obžalovaný má sľúbenú prácu a chce si svoje živobytie zabezpečovať poctivou prácou. Obhajca navrhol odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku (dvoch čiastkových útokov) uvedeného v obžalobe.

K odvolaním napadnutému výroku o treste, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Senát odvolacieho súdu vo svojej ustálenej súdnej praxi vo vzťahu k vyhláseniu obžalovaného na hlavnom pojednávaní o „svojej vine“ a jeho následnom prijatí súdom uvádza, že túto okolnosť je potrebné vždy premietnuť do rozhodovania súdov o treste, a to v prospech obžalovaného. Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkretizovaného v písomnom vyjadrení obhajcu k odvolaniu, pritom vyplýva, že „vyhlásenie“ obžalovaného môže byť dôvodom aj pre použitie mimoriadneho znižovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam pri ukladaní trestu.

Súčasne však senát odvolacieho súdu k použitiu tohto zmierňovacieho ustanovenia súdom prvého stupňa, ako aj k vyjadreniu obhajcu pripomína, že z obsahu predmetného stanoviska súčasne vyplýva „fakultatívnosť“ (nie „obligatórnosť“) použitia tohto ustanovenia pri ukladaní trestu páchatelom trestných činov. Inak povedané, ani prijatie vyhlásenia obžalovaného súdom nezabavuje povinnosť súdu pri rozhodovaní o treste prihliadať aj na potreby prevýchovy páchatela - § 34 ods. 1 Tr. zák. Mimoriadne zníženie trestu potom prichádza do úvahy len vtedy, ak sú dôvody domnievať sa, že prevýchova

obžalovaného bude zabezpečená aj trestom kratšieho trvania, ako stanovil zákonodarca dolnú hranicu trestnej sadzby pre predmetnú trestnú činnosť - § 194 ods. 2 Tr. zák. - 1 rok odňatia slobody. Je pritom možné prisvedčiť názoru prokurátora v tom, že vzhľadom najmä na doterajšiu súdnu trestnosť, vrátane naplnenia znakov recidívy, je uložený trest odňatia slobody 4 mesiace pod dolnú hranicu neprimerane mierny. Obžalovaný už v roku 1983 vykonal prvý nepodmienečný trest odňatia slobody a od tej doby vykonal množstvo aj ďalších trestov odňatia slobody. Naposledy obžalovaný vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 1 mesiac, a to aj za niekoľko trestných činov porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. K tomu je potrebné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že prvý prejednávany čiastkový útok rovnakého trestného činu spáchal obžalovaný ani nie mesiac po vykonaní trestu odňatia slobody. Znamená to, že doteraz vykonané tresty odňatia slobody sa u obžalovaného nepochybne minuli účinku.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam nespĺňa ani zákonné požiadavky ustanovení Trestného zákona upravujúcich ukladanie trestov - najmä § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., kde sú uvedené zásady ukladania trestov. Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste, pretože týmto výrokom boli porušené vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona a súčasne je uložený trest neprimerane mierny.

V súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému. Pri ukladaní trestu, resp. určovaní výmery trestu odňatia slobody odvolací súd vychádzal z toho, že síce by inak prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby pri doterajšej neúspešnosti trestania a prevýchovy obžalovaného. Na druhej strane v prospech obžalovaného nemohol senát odvolacieho súdu prehliadnúť celkovú „závažnosť“ spáchaného pokračovacieho prečinu, ako aj to, že obžalovaný urobil vyššie uvedené vyhlásenie. Vcelku je pritom možné prisvedčiť obhajcovi v tom, že na stíhanú trestnú činnosť by prvotrestanému páchatelovi mohol byť uložený aj peňažný trest.

Odvolací súd obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti), keď ale poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. na rozdiel od súdu prvého stupňa obžalovanému nepriznal. Okrem priznania sa k spáchanej trestnej činnosti táto poľahčujúca okolnosť vyžaduje aj úprimnú ľútosť nad jej spáchaním, ktorej úprimnosti senát odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedenú opakujúcu recidívu obžalovaného pri páchaní rovnakej trestnej činnosti, neuveril. Obžalovanému priťažovala podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že bol už v minulosti za trestný čin odsúdený. Senát odvolacieho súdu potom dospel k záveru, že primeranou výmerou trestu odňatia slobody bude výmera prakticky takmer jedenkrát vyššia, ako ju určil súd prvého stupňa. Výroky o nepodmienečnosti uloženého trestu odňatia slobody a o zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia urobil senát odvolacieho súdu v zhode s názorom súdu prvého stupňa. Z pohľadu aj vyjadrenia obhajcu obžalovaného, senát odvolacieho súdu uvádza, že aj keď prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody vo vyššej výmere, v záujme spravodlivého trestu vnímaného aj z pohľadu obžalovaného nemuselo byť pristúpené k neprimeranému prepísaniu trestnej represie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.